Ч. 137 Недѣля 20 червня (2 липня) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінїстрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адмінїстраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Дальшй наслѣдки вѣденьскои демонстрацїѣ.

Вчера подали мы за Fremdenblatt-омъ близшй вѣсти про розвязанє у Вѣдни властями двохъ товариствъ академічныхъ: москвофільского „Буковина" и товариства „Січ", де верховодили радикалы. Показує ся, що члены „Січи" не зовсѣмъ були невиннй. Радикалы кокетували вôдъ давна зъ москвофілами, котрымъ конче треба було помôчникôвъ хочь бы лишь такихъ, що служили бы имъ за паравань. Загонистй радикалы дуже добре до того надавали ся и коли може не цѣла вина звалила ся на нихъ, то стало ся хиба може, що такъ скажемо, случайно. Пригадуємо, що заразъ въ першôй хвили по демонстраціи вѣденьскй ґазеты писали, що москвофілы хотѣли звалити всю вину за демонстраціи на радикалôвъ. Се имъ не удало ся хиба лишь длятого, що радикалы за мало були „енерґічнй", бо видко, що й они не зовсѣмъ були невиннй. „Дѣло" дôстало вчера цѣкаву кореспонденцію зъ Вѣдня, котра въ дечôмъ поясняє справу розвязаня згаданыхъ товариствъ и выказує звязь, яка була мѣжь радикалами а москвофілами. Кореспондентъ згаданои ґазеты пише пôдъ датою 28 червня:

Зъ демонстрацією противъ Впр. Митрополита лучать ся тѣсно два новй факты, якй вчера принесла намъ дневна хроніка. Вечерôмъ розвязала Дирекція поліцїѣ зъ припорученя тутешного Намѣстництва оба рускй товариства академічнй: украинофільску „Січ" и москвофільску „Буковину". Про розвязанє „Буковины" бракують намъ близшй вѣсти, такъ якъ взагалѣ майже всѣ члены перехованй въ слѣдчôй вязници тутешного суду краєвого, щось лишь чотири користують ся дорогою свободою. За те не безъ интересу буде ширша звѣстка про товариство „Січ".

Ще въ тыждень по демонстраціѣ, въ четверъ 15 червня, зроблено въ оденъ и той часъ, о год. 7-мôй рано въ обохъ товариствахъ и у многихъ студентôвъ Русинôвъ, належачихъ до радикальнои и москвофільскои партіѣ ревізіи. Въ загальнôмъ числѣ перешуканыхъ були и чотири радикалы, члены товариства „Січ". Пôднести мусимо фактъ, що имена радикалôвъ, котрй були въ часѣ демонстраціѣ на двôрци Пôвнôчнои зелѣзницѣ, сейчасъ другого дня були звѣстнй поліціи, мѣжъ тымъ, коли про москвофілôвъ розвѣдуванось лишь постепенно и то зъ тяжкимъ трудомъ. Чотири радикалы були першй переслуханй въ бюрѣ презідіяльнôмъ вѣденьскои поліціѣ, а пятый выѣхавъ два днѣ передъ тымъ, ще передъ доручененъ завôзваня, до Галичины. Слѣдство поліційне а опôсля судове, ведене судьєю слѣдчимъ, радникомъ дромъ Цайсберґомъ, выказує, що чотири радикалы ѣхали зъ Гернальзу не фіякромъ, але трамваємъ, а выѣхавши вже по 9·15 год. не могли ставити ся на часъ и опознили ся.... поприходили по демонстраціи; пятый присутный доказавъ, що явивъ ся въ характерѣ журналиста зъ редакціѣ „Neues Wiener Tagblatt" и стоячи въ трупѣ иншихъ журналистôвъ, не бравъ участи въ демонстраціи. При ревізіи поліційнôй не найдено у нѣякого зъ чотирохъ радикалôвъ нѣчого и выдано имъ на основѣ §. 142 процедуры карнои вôдповѣднй потвердженя. Мимо того тяганина радикалôвъ не перестала; ихъ вправдѣ не позамыкано пôдъ ключь, але мусѣли поскладати „Gelöbniss", що безъ дозволу судьѣ слѣдчого не выѣдуть зъ Вѣдня. Причины сего належить шукати въ вѣсти, котра вôдъ довшого часу уперто удержує ся, именно, що москвофілы хотять звалити всю вину на радикалôвъ, що и въ тôй точцѣ було порозумѣнє. О скôлько се правда, выкаже головна розправа и дотичнй зôзнаня москвофілôвъ; однакъ изъ дослѣдôвъ поліціѣ, изъ пытань, ставляныхъ до посторонныхъ свѣдкôвъ, выходить, що така вѣсть має основу.

Але характеристичный по при тôмъ всѣмъ ще оденъ фактъ. Якъ звѣстно, москвофілы выдали по демонстраціи „Отзывъ къ Галицко-русскому народу". Въ конференціяхъ надъ редакцією того „Отзыва" мали брати участь и радикалы, а на просьбу москвофілôвъ оденъ видный радикалъ зредаґувавъ субстратъ вôдозвы, однакъ въ послѣднôй хвили щось покмѣтили радикалы и вôдбувши осôбну нараду, вôдмовили свого одобреня и пôдпису. За те пôдписали свою окрему заяву менше-бôльше такого змѣсту: въ демонстраціи участи не брали, бо не могли взяти цѣлу одвѣчальность за те передъ партією радикальною, довѣдавши ся о всѣмъ на годину передъ самымъ актомъ. Они дуже жалують, що не знали про цѣлу рѣчь раньше, а то були бы змогли приготовити ся, поспытати о гадку всю вѣденьску ґрупу радикалôвъ и выступити яко осôбна, самостôйна партія. — Такій бувъ змѣстъ того письма, а не появило ся оно въ нѣмецкихъ часописяхъ, бо по конфіскатѣ „Отзыва" стало ся безпредметовымъ. При ревізіяхъ попала поліція на оденъ примѣрникъ того заявленя радикалôвъ и очевидно забрала.

Ревізія въ льокали товариства „Січ" тревала около чотири годинъ. Перешукано всю бібліотеку, однакъ не було нѣчого пôдозрѣного. За те забрано всѣ дѣловодчй книги, всѣ листы, документы и книги кореспонденційнй, богатй въ матеріялъ гумористичный. Все те вôдставлено до намѣстництва долѣшнои Австріѣ, а окрôмъ того поставила вѣденьска поліція внесенє, щобы розвязати по-при „Буковину" и товариство „Січ". Вчера вечеромъ явивъ ся о 8-ôй годинѣ въ льокали „Січи" концепістъ поліціѣ дръ Наткесъ зъ двома аґентами. Заставъ въ комнатѣ секретаря п. Ол. Петровского и члена п. Партицкого тай въ ихъ присутности

4)

Нôчь св. Вальпурґи.

Оповѣданє — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

Довершенє страшного нещастя.

Коли я такъ ишовъ сходами въ долину, постановивъ собѣ забѣчи до дому, розбудити жѣнку и дѣти, притиснути ихъ ще разъ до свого серця, а вôдтакъ якъ той Каинъ втѣкати въ свѣтъ, щобы не попасти въ руки справедливости. Але вже на сходахъ побачивъ я, що моя одѣжь була вся облита кровію старосты. Я ажь дрожавъ зô страху, щобы мене хто не побачивъ.

Дверѣ въ домѣ вôдъ улицѣ були замкненй. Коли я побѣгъ назадъ, щобы втѣкати черезъ подвôрє, чую що по сходахъ бѣжать за мною люде и кричать. Я побѣгъ черезъ подвôрє до стодолы, бо знавъ, що сюды можна дôстати ся до огорода а вôдтакъ на поля поза мѣсточко. Але тй, що гонили за мною, бѣгли досыть скоро. Ледви що я забѣгъ до стодолы, якъ оденъ зъ нихъ вхопивъ мене за сурдутъ. Въ смертельнôмъ страху вырвавъ ся я вôдъ него и кинувъ горѣючу свѣчку въ купу соломы. Наразъ бухнувъ огонь. Я мавъ надѣю, що выратую ся. Та й удало ся. Менѣ вже дали спокôй, бо очевидно взяли ся гасити огонь. Такъ дôставъ ся я на поле.

Я гнавъ на ослѣпъ почерезъ плоты та ровы. Вже й гадки не мавъ, щобы ще разъ побачити мою Франю, мого Густя, мого Польска; у мене була теперь лишь одна гадка, щобы спасати себе самого, бôльше о нѣчôмъ не думавъ. Коли я собѣ подумавъ, якъ то я вчера вернувъ домôвъ та якъ я чекавъ на нинѣшный ранокъ, то ажь не хотѣвъ вѣрити, щобы то таке наробило ся. Але закровавлена на менѣ одѣжь, що ажь липла, холодный вѣтеръ поранный, вôдъ котрого я дрожавъ, переконували мене ажь надто добре, що то все правда. Я бѣгъ, що ажь въ менѣ духу не ставало а далѣ вже й силъ не стало. Кобы я такъ бувъ мавъ якій нôжь пôдъ рукою, або кобы такъ була де недалеко рѣка, я бы бувъ собѣ смерть зробивъ.

Зъ мене пôтъ таки струями ливъ ся, я ледви вже дыхавъ, силы мене стали опускати, ноги пôдъ мною угинали ся, а я все ще ишовъ дальше але вже поволѣльнымъ крокомъ. Я мусѣвъ часомъ приставати та вôдпочивати и кôлька разôвъ мало не зôмлѣвъ;

Такъ добѣгъ я ажь до найблизшого мѣсточка. Ставнувши пôдъ селомъ ставъ ще роздумувати, чи обходити єго, чи пуститись таки смѣло черезъ него — бо то бачите ще свѣтивъ мѣсяць и ще не свитало — ажь чую, а то въ селѣ дзвонять. Незадовго понесъ ся голосъ дзвонôвъ и зъ подальшихъ селъ. То дзвонили на трѣвогу.

Кождый голосъ дзвона пронимбавъ мене. Я оглянувъ ся. Боже мôй, поза мною широка темно червона луна; величезный стовпъ огнистый, що сягає ажь пôдъ самй хмары! Цѣле мѣсточко стояло въ огни. Я ставъ ся убійникомъ-палѣємъ! — Охъ моя ты Франю, мои вы дѣточки, якже то васъ страшно пробудивъ изъ ранного сну вашъ батько!

Ажь ось, якъ бы мене щось вхопило за волосє и пôдняло высоко въ гору, а ноги пôдо мною стали легкй якъ пера. Я гнавъ величезными скоками поза село въ сосновый лѣсъ. Вôдъ поломѣни горѣючого мѣсточка стало ясно якъ въ день, а дзвоны такъ страшно гудѣли на трѣвогу, що ажь розрывали цѣлу мою и такъ страшно прибиту душу.

Коли я вже забѣгъ въ густый лѣсъ такъ далеко, що вже вôдъ пожару анѣ трохи не було видко червоного свѣтла, вôдъ котрого все бѣгла моя тѣнь нередо мною, то мене вже силы опустили и я не мôгъ нити дальше. Я кинувъ собою на вогку землю и ставъ страшно заводити, бивъ чоломъ объ землю, рвавъ пôдъ собою траву и корѣнє. Хотѣлось умерти, та не було якъ.

Я ставъ ся майже въ однôй годинѣ невѣрнымъ, убійникомъ и палѣємъ. Ой, добре то казавъ той въ червонôмъ сурдутѣ: Нема

списавъ инвентарь и опечатавъ всѣ шафы бібліотечнѣ, шуфляды столикôвъ, вôкна и дверѣ товариства. Рôвночасно доручено теперѣшному головѣ товариства п. Яросл. Бурачиньскому декретъ розвязаня.

Перегляд политичный.

Пôстя Presse буде Рада державна скликана вже въ послѣднихъ дняхъ вересня, а наслѣдкомъ того будуть соймы могли радити ще въ вересни.

Оногды закôнчили ся нарады міністрôвъ пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря и закôнчено мабуть справу заведеня суду окружного въ Трутновѣ. Fremdenblatt доносить, що въ справѣ сѣй дôйшло до повного порозумѣня и въ наслѣдокъ того нема сумнѣву, що новеля та буде предложена радѣ державнôй.

Незадовго мають бути скликанѣ зборы консерватнвныхъ бôльшихъ властителѣвъ чеськихъ въ цѣли обговореня теперѣшного политичного положеня.

Пôсля вѣденьскихъ ґазетъ, справа обсады моравского намѣстника стане що найскорше ажь въ вересню на порядку дневнôмъ и тогды ажь п. Лебль буде звôльненый вôдъ своего урядованя. Morav. Orlice нотує слѣдуючѣ имена евентуальныхъ кандидатôвъ до моравского намѣстництва: ґр. Куденгове рад. намѣстництва въ Празѣ, ґр. Жеротинъ, ґр. ТунъГогенштайнъ, староста ґр. Чернинъ и ґр. Ґвідо Дубскій.

Выборы въ Нѣмеччинѣ закôнчили ся, а результатъ ихъ звѣстный. Ситуацію по выборахъ такъ характеризує берлиньскій кореспондентъ Köln. Ztg.: По напруженяхъ и зворушеню пôдчасъ борбы выборчои наступило теперь очевидне обезсилене а то тымъ бôльше, що судьба войскового предложеня єсть зовсѣмъ забезпечена. Дехто вправдѣ говорить, що не всѣ Поляки и антисеміты будуть голосувати за предложенемъ, але то говорить ся лишь длятого, що не знає ся що говорити. Навѣть вольнодумний, чи властиво Ріхтеръ годять ся вже зъ тымъ, що годѣ змѣнити, але за то выступає вôнъ дуже остро противъ угоды торговельнои зъ Россією.

Въ Софіи ставъ выходити орґанъ сполученои опозиціѣ, заложеный бувшими міністрами Тончевомъ, Странскимъ, Радославовомъ и Начевичемъ. Орґанъ той єсть на скрôзь народноболгарскій и звертає ся лишь противъ переваги Стамболова. На разѣ жадає вôнъ лишь свободы выборôвъ, розписаныхъ на день 30 липня.

Дуже цѣкаву, лишь не знати о скôлько правдиву вѣсть, подають вѣденьскѣ ґазеты зъ Бѣлграду. Ото тамъ говорять, що єсть дуже рѣчь можлива, що вже въ найблизшôмъ часѣ прийде до якогось зближеня ся або й помиреня претендента до сербскои короны Петра Караджорджевича зъ сербскимъ королемъ. Кроки въ сѣй справѣ вже пороблено и они мають навѣть выглядъ на добрый успѣхъ. Колибъ та вѣсть потвердила ся, то розъяснилась бы загадка тайнои місіѣ сербского полковника Велимировича на цетиньскôмъ дворѣ. Кн. Петро Караджорджевичь єсть зятемъ князя чорногорского а хоть вже давно повдовѣвъ, то все таки стоить въ тѣсныхъ звязяхъ родинныхъ зъ княземъ чорногорскимъ.

Новинки.

Львôвъ дня 1 липня.

— **Именованя.** Львôвскій ц. к. высшій Судъ краєвый именувавъ авскультантами судовыми практикантôвъ судовыхъ: дра Вольфа Рубінштайна, Тому Лобазевича, Винкентія Евгенія двохъ именъ Данка и Августа Ивана дв. им. Ґебултовского а также кандидата адвокатуры дра Михайла Корницкого.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ старшому радникови лѣсництва и начальникови Дирекціѣ доменъ и лѣсôвъ у Львовѣ, Йос. Ґлянцови, при нагодѣ перенесеня єго въ сталый станъ спочинку, титулъ и характеръ радника Двору въ увôльненемъ вôдъ таксы, а радникови суду краєвого въ Золочевѣ, Едвард Шеффероди зъ нагоды перенесеня єго въ сталый станъ спочинку титулъ и характеръ радника высшого суду краєвого въ увôльненемъ вôдъ таксы.

— **Испыты вступнѣ** въ академічнôй ґимназіи у Львовѣ будуть вôдбуватись въ слѣдуючôмъ порядку: I. Передъ феріями: до клясы I. дня 15 липня о годинѣ 10 ôй испыты письменнѣ и устнѣ, — по полудни тогожь дня о годинѣ 3 ôй и дня 16 о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ испыты устнѣ. — Ученики намѣряючѣ пôддати ся испытови, мають явити ся дня 15 липня передъ годиною 10-ою передъ полуднемъ и мати зъ собою: папѣръ полініованый на 3 задачѣ, перо, чорнило, также метрику и свѣдоцтво зъ школы народнои. II. По феріяхъ: до клясы I. и приготовляючои ровпôчнуть ся испыты дня 1 вересня о годинѣ 8 ôй передъ полуднемъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ дрогобицкôй ґимназіи вôдбувъ ся въ дняхъ 26 до 28 червня пôдъ проводомъ директора перемыскои ґимназіѣ п. Стан. Пйонткевича. До испыту приступило 14 ученикôвъ публичныхъ и 1 екстерністъ. Мѣжь ними було 5 Русинôвъ, 6 Поляковъ и 4 жиды. Трохъ репробовано на рôкъ (одного Русина и двохъ Полякôвъ), двомъ позволено повторити испытъ зъ одного предмету (одному Русинови и одному жидови) а 10 признано зрѣлыми. Зложили испытъ: Шая Готлібъ, Дмит. Гутовичь, Авель Кляйнберґъ, Кар. Ковакъ, Володисл. Лізакъ, Солом. Розенвіценъ, Мирон. Рудзскій, Ив. Шварцъ, Адольфъ Штавферъ и Ив. Валюхъ.

— **Торжество першого св. Причастія** молодежи шкôльнои въ Перемышли вôдбуло ся дня 29 червня о 8 год. рано дуже величаво. Молодѣжь шкôльна убрана святочно прибула въ храмъ божій въ супроводѣ своихъ катихитôвъ: оо. Копка, Кондрацкого и Яремы, щобы приступити до тайнъ Евхаристіѣ. Преосв. еп. Пелешъ вôдслуживъ архієрейску службу Божу въ соборѣ крилошанъ, оо. М. Подолиньского и И. Войтовича; а на службѣ Божôй були присутнѣ родичѣ дѣтей, учителѣ, учительки и велике число вѣрныхъ. По вôдслуженю літургіѣ, Владика причащавъ дѣти, а опôсля въ довшôй промовѣ пояснивъ имъ важнôсть св. Тайны, котру приняли, важнôсть паматного дня першого св. Причастія, заохотивъ ихъ, щобы по примѣру Исуса Христа повинувались родичамъ и учителямъ та щобы въ чистотѣ свого дитинячого серця заносили побожнѣ молитвы до Господа Бога. По промовѣ удѣливъ Владика дѣтямъ спеціяльне для нихъ благословеньство вôдъ св Отця зъ цѣлковитымъ вôдпустомъ. На памятку того торжества обдарувавъ Преосв. епископъ молодѣжь образками и хрестиками, привезеными зъ Риму. Опôсля внѣсъ Преосв. многолѣтство св. Отцю, Найяснѣйшому Монархови, — а крилошанинъ Подолиньскій Преосв. дрови Пелешеви. По скôнченôмъ богослуженю молодѣжь супроводила Преосвященого ажь до єго повозу и сыпала єму цвѣты пôдъ ноги. До звеличаня торжества, котре лишить ся на завсѣгды не лишь въ памяти дѣточокъ але и всѣхъ присутныхъ, причинивъ ся также хорошій спѣвъ питомцѣвъ пôдъ проводомъ п. Будзиновского и спѣвъ семінаристокъ пôдчасъ самого причастія пôдъ проводомъ о. М Копка.

— **Ювілейный комітетъ папскій** пôдъ проводомъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополита Сембратовича Минувшого четверга вôдбуло ся въ митрополичôй палатѣ послѣдне засѣданє того комітету, на котрôмъ Впреосв. Митрополитъ заявивъ ще разъ, що всѣ поголоски про якѣ небудь намѣреня Риму, неприязнѣ рускôй церкви, суть безъ всякои основы. Папа принявъ паломникôвъ рускихъ зъ велимъ тепломъ и радостію. Ухвалы собору львôвского будуть незадовго потвердженѣ. О заведеню безженности въ рускôмъ духовеньствѣ нема и бесѣды. Розходить ся лишь головно о одностôйнôсть въ богослу-

---

мѣжь вами святыхъ, хиба тѣ, що не мають нагоды до грѣха. Дай чортови лишь волосокъ, а вôнъ вже зловить тебе за цѣлу гиру. Що за якесь нещастє привело того сатану до мого стебника! Якъ бы я бувъ не пивъ єго пуншу, то й не бувъ побачивъ Юліѣ, позабувши на Франю; а колибъ такъ було стало ся, то не бувъ бы я убивъ старосту, не бувъ бы пôдпаливъ рôдного мѣсточка — не лежавъ бы теперь тутъ въ розпуцѣ, собѣ на страшне нещастє, а людемъ на проклятє.

Тымчасомъ дзвоны не переставали гудѣти на трѣвогу и знову мене наполохали. Я радъ бувъ зъ того, що ще не розвиднялось. Була надѣя, що уйду ще спорый кусень дороги и нѣхто мене не спôзнає. Але я й знову повалився ся на землю, бо пригадавъ собѣ, що то перший мая и що то день уродинъ моєѣ Франѣ. Якіжь то мы були щасливѣ, коли иншимъ часомъ обходили ихъ весело въ кружку родиннôмъ! А нинѣ? Якій же то день! Яка то нôчь! — Ажь ось приходить менѣ на гадку: тажь то нôчь св. Вальпурґи! — Дивна рѣчь! пôсля старыхъ повѣрокъ, була се зъ давенъ давна страшна нôчь, въ котрôй якъ кажуть, страхи обходили своє свято, а чортъ скликувавъ всѣ чарôвницѣ на Лысу гору на зборы. Я бувъ бы таки повѣривъ въ найбôльшій дурницѣ. Той въ червонôмъ сурдутѣ прийшовъ менѣ ще живѣйше на гадку и знову нагадалась та якась дивна єго бесѣда. Теперь — та на що вже вôдпирати ся? — теперь бувъ бы я вже и душу вôддавъ за то, щобы вôнъ бувъ дѣйстно тымъ, чимъ себе зъ жартôвъ въ стебнику называвъ, щобы мене выратувавъ и вôдобравъ менѣ память, щобы менѣ де въ якôй закутинѣ свѣта вернувъ назадъ мою жѣнку, мои дѣти, абы мы могли тамъ жити собѣ спокôйно, де бы насъ нѣхто не знавъ.

Але дзвоны дзвонили голоснѣйше на трѣвогу. Я змѣркувавъ, що вже свитає; схопивъ ся зъ землѣ и почавъ дальше втѣкати корчами, ажь и выйшовъ на гостинець.

Каинъ.

Тутъ я знову вôдотхнувъ. Все що стало ся, було такъ страшне, стало ся такъ нагло,— що ажь менѣ самому не хотѣло ся вѣрити. Я оглянувъ ся, але помѣжь сосны було видко червону луну вôдъ пожару. Я повѣвъ по собѣ руками и замастивъ ихъ кровію старости.

Тымъ — думаю собѣ — зраджу ся передъ першимъ, хто мене стрѣтить. Я скинувъ зъ себе закровавлену одѣжь и сховавъ єѣ въ густыхъ корчахъ, а вôдтакъ росою на травѣ обмивъ собѣ руки до чиста. Такъ до половины майже роздягненый, гнавъ я вже гостинцемъ дальше.

„Хтожь ты?" — пытаю самъ себе: „Хто тебе побачить, буде гнати за тобою. Лишь тѣ, що зъ розуму зôйшли, або убійники, гонять лѣсами въ самôй сорочцѣ; або хиба менѣ казати, що мене обрабували. Колибъ я стрѣтивъ якого селянина, зъ котрымъ бы я мôгъ дати собѣ раду, то я бы здеръ зъ него полотнянку. То бы на першу хвилю бодай помогло. Черезъ день можу пересидѣти въ гущавинѣ лѣса, а въ ночи бѣчи дальше. Але чимъ тутъ поживити ся? Зъ вôдки взяти грошѣ?—Теперь прийшло менѣ на гадку, що я скинувши зъ себе сурдутъ, лишивъ въ нѣмъ пулярѣсъ зъ всею готôвкою.

Я ставувъ и не знавъ що робити. Черезъ хвилю думавъ я о тôмъ, чи бы менѣ не вертати назадъ за пулярѣсомъ. Коли бо — тамъ кровь старости, а я не хотѣвъ бы єѣ видѣти, хочь бы менѣ прийшлось и міліоны забирати.— Та ще й вертаючи дивити ся помѣжь сосны на ту пôднимаючу ся заєдно луну и все мати єѣ передъ очима.... нѣ, волѣю вже само пекло побачити! — Такъ ишовъ я дальше.

Наразъ чую туркôтъ якогось воза — то може сикавка и селяне, що спѣшать зъ нею до огню. Я кинувъ ся въ корчѣ, зъ вôдки видко було цѣлу околицю. Я дрожавъ якъ осиковый листъ. Ажь ось надъѣхавъ поволи запряженый пару кôньми хорошій отвертый вôзъ, а на нѣмъ якісь скринѣ. На возѣ сидѣвъ чоловѣкъ, що поганявъ конѣ. Вôнъ ѣхавъ чимъ разъ поволѣйше, ажь наконець пристанувъ. Злѣзъ зъ воза, обôйшовъ доокола него, оглянувъ єго зô всѣхъ бокôвъ, а вôдтакъ зôйшовъ зъ дороги и пôшовъ вôдтакъ попри мене на бôкъ въ корчѣ.

„Отъ буде для тебе помôчь, коли сядешь на вôзъ!" — вôдôзвало ся щось въ менѣ: „Ноги угинають ся пôдъ тобою. Ледви ними волочишь. Выратуєшь ся. Будешь мати одѣжь, грошѣ, будешь мôгъ скоро втѣкати, все будешь мати. Самъ Господь Богъ посылає тобѣ помôчь. Користай зъ нагоды. Вôзъ порожный, скачи на него!"

женяхъ и церемоніяхъ пôсля руского обряду. Пôдъ конець засѣданя зложивъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ сердечну подяку всѣмъ, що трудились въ ювілейнôмъ комітетѣ, а крил. о. Бѣлецкій специяльно проф. Шухевичеви и Вахнянинови за ихъ труды коло концерту и спровы дарôвъ для папы. Вкôнци оголосивъ Є. Е. Митрополитъ, що комітетъ яко такій розвязуєсь и що Є. Св. Папа переславъ трудившимъ ся своє благословенє. Зôбрані пôднесли Папѣ трикратне: Многая лѣта! По тôмъ удались всѣ на гостинну перекуску до комнатъ митрополичихъ, де при веселыхъ розговорахъ забавлялись въ всею сердечностію до годины 10 въ ночи. Мегеденюкъ зъ Рѣчки, що выробивъ для Папы касетку, въ котрôй передано Єго Святости даръ любови вôдъ Русинôвъ, одержавъ вôдъ Папы срѣбный медаліонъ.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтнôсть Олесько купивъ вôдъ п. Софіѣ Литиньскои комісарь скарбовый зъ Камѣнки Струмиловои п. Йосифъ Жичиньскій. — Маєтнôсть Пôдгаєцку купили проф. дръ Чижевичь и п. Мариновскій, властитель бôльшои посѣлости въ Перемыскôмъ; тымъ комплексомъ не суть однакожь обняті фôльварки Вишнѣвчикъ и Котувôвъ, котрî продано окремо

— **Огнѣ вôдъ громôвъ.** Пôдчасъ тучѣ, яка дня 22 червня въ ночи о 2 год. переходила понадъ Стецеву ударивъ грôмъ въ хату Павла Тарнавского и вôдъ того займивъ ся огонь, вôдъ котрого згорѣли до тла двѣ загороды селяньскі зъ цѣлымъ майномъ и знарядами господарскими. Загальна шкода, лишь въ части обезпечена, выносить 1500 зр. — Въ Стаяхъ, повѣта равского, ударивъ грôмъ дня 20 червня въ стайню уживану лѣсничимъ Яковомъ Курпелемъ; стайня згорѣла а въ нѣй також и вся худоба. Шкода не звѣстна, була обезпечена лишь на 100 зр. Того самого дня ударивъ грôмъ також въ хату селянина Гаврила Чепѣля въ Верхтатѣ и въ наслѣдокъ того згорѣла хата. Шкода необезпечена выносить 100 зр.

— **Сумный конець пяницѣ.** Въ Ходачковѣ великôмъ, въ Тернопôльщинѣ, вôдобравъ собѣ дня 24 червня с. р. житє черезъ повѣшенє тамошный селянинъ Иванъ Кравчукъ. Кравчукъ, котрый мавъ около 40 лѣтъ и бувъ батькомъ 4 дѣтей, бувъ налоговымъ піякомъ и въ наслѣдокъ того ажь зъ розуму зôйшовъ и въ такôй хвили вôдобравъ собѣ житє. Отъ такъ то кôнчить пяниця!

— **Изъ Сколього** доносять, що тамъ сими днями прийшло изъ за окописка жидôвского до великои бійки межи робôтниками въ тартаку п. Шмідта а жидами. П. Шмідтъ и Спôлка властителѣ Сколього, загородили дорогу, куды жиды носили своихъ мерцѣвъ на окописко. Жиды звалили сю запору, а що жандармерія не позволила имъ тамтуды перейти, то они лишили мерця на поли, де вôнъ лежавъ цѣлый день. Оногды зробили то само зъ другимъ мерцемъ. Шмідта, коли появивъ ся въ мѣстѣ проводили зъ крикомъ и свистомъ, а той выславъ вôдтакъ на мѣсце спору 200 робôтникôвъ зô свого тартаку. Вечеромъ прийшло до бійки, въ котрôй ранено 5 жидôвъ и 2 христіянъ.

— **Страшна холєра** выбухла въ Мекцѣ, святôмъ турецкôмъ мѣстѣ, де спочивають мощѣ турецкого пророка Магомета и де сходять ся тысячѣ магометаньскихъ богомольцѣвъ зъ цѣлого свѣта. Цѣлі части мѣста вымирають наразъ, а трупы лежать по улицяхъ и домахъ, бо годѣ ихъ похоронити. На день гине по тысячь людей наразъ, а мимо того богомольцѣ все ще сходять ся до мѣста и тымъ способомъ погôршають ще и безъ того грôзне положенє. Зъ Джеддахъ доносять, що въ послѣднôмъ тыждни умерло въ Мекцѣ на холєру 3.648 людей.

— **Катастрофа въ Пилѣ.** Звѣстный ґеольоґъ вѣденьскій, проф. Едвардъ Зісъ, запытаный о то, що стало ся причиною катастрофы въ Пилѣ, сказавъ, що она безъ сумнѣву настала зъ того, що при верченю артезійскои керницѣ добуто ся ажь до т. зв. плываючои горы т. є. до покладу землѣ, стоячого на водѣ. Въ наслѣдокъ напору зъ горы бухає вода черезъ выверчену керницю зъ великою силою и несе зъ собою великі масы намулу и пѣску. Тымъ способомъ выжолоблюєсь земля въ сподѣ чимъ разъ бôльше, а въ повстаючу зъ того величезну яму западають ся вôдтакъ горѣшнî верствы. Ратунку тогды нема, бо всѣ будынки, стоячî на поверхни землѣ надъ тымъ мѣсцемъ, мусять запасти ся. Такі катастрофы при верченю керниць артезійскихъ були вже кôлька разôвъ въ новѣйшихъ часахъ. Старî люде розказують, що въ тôмъ мѣсци, де нинѣ розтягають ся улицѣ мѣста, були давнѣйше великî ставы и люде займали ся тамъ майже самою ловлею рыбъ. Ставы ті опôсля спущено и засыпано, а на ихъ мѣсци ставули домы. Выбухъ воды теперь вправдѣ спинено, але дальша катастрофа все таки не єсть выключена. Теперь зъѣхала до мѣста комісія зъ Берлина, котра має оцѣнити вартôсть ушкодженыхъ доси будынкôвъ, а правительство выплатить вôдтакъ властителямъ вôдповѣдне вôдшкодованє.

— **Вѣденьскій злодѣй Ґрешль** бувъ якъ показуєсь не лишь фаховымъ злодѣємъ, але и фаховымъ палѣємъ. Слѣдство выказало, що вôнъ дня 18 мая с. р. добувъ ся бувъ також до мешканя ґр. Ольги Дунинъ-Борковскои и зъ злости, що въ помешканю єѣ не знайшовъ що далось бы украсти, пôдпаливъ помешканє. Мати Ґрешля признала ся, що крала сынови изъ замкненои скринѣ поменшî рѣчи а разъ украла єму 60 зр. Ґрешль записувавъ въ дневнику деякî имена людей, котрыхъ обôкравъ або мавъ ще обôкрасти въ той способъ, що писавъ ихъ на вôдворотъ и длятого не можна ще розвѣдати, якъ деякî особы по правдѣ называють ся. Такъ н. пр. записавъ вôнъ якесь имя „Орані" отже не знати, чи то треба читати на вôдворотъ „Инаро" чи таки „Орані".

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха за минувшî добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 30 м. м. до 12 год. въ полудне дня 1 липня** середна теплота була + 16·3° Ц., найвысша + 28·0° Ц. вчера по полуд.), найнизша + 14·0° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (761). Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до +180·0° Ц., небо буде переважно захмарене, хвилевый дощь, впрочôмъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 30 с. м.: пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 6·25 до 6·50; рѣпакъ 13·— до 13·25; горохъ —·— до —·—; вика 5·25 до 6·—; насѣнє льняне 12·— до 12·25; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·25 до 6·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 63·— до 70·—; бѣла 65·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижь 35·— до 37·—; кукурудза стара 5·75 до 6·—; нова —·— до —·—; хмѣль 80·— до 85·—; спірітусъ готовый 16·50 до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 1 липня. Єѣ Вел. Цѣсарева выѣхала на чотири недѣлѣ до Ґастайну. Єго Вел. Цѣсарь приѣде тамъ въ недѣлю и перебуде вôсѣмъ днѣвъ, а вôдтакъ поѣде до Ишль, де зъ початкомъ слѣдуючого тыждня приѣде Найдост. Архікняг. Марія Валерія. — Постôйна комісія податкова вôдрочила ся; дальшî нарады розпôчнуть ся мабуть на короткій часъ передъ скликанємъ Рады державнои.

Вѣдень 1 липня. Алі-Кеміль-паша, своякъ єгипетского кедива, питомець войскового института въ Моравскôй Бѣлоцерквѣ, померъ на дифтерію.

Лондонъ 1 липня. Приѣхала тутъ даньска пара королевска. Приѣхавъ також и царевичь.

Почдамъ 1 липня. Цѣсарь Вільгельмъ вернувъ тутъ вчера по полудни зъ Кіль.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	10·56	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	8·01
Белзця.	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	6·36	9·41	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	10·02	6·21	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·10	—	7·11	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковî до Брюховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Брюховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товстî, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Надôслане.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

Якъ подумавъ, такъ и зробивъ. Не було часу довго розважати. Кожда рука собѣ крива; чоловѣкъ ратує ся, якъ може. Розпука и потреба не знають законôвъ. Оденъ скокъ и я опинивъ ся вже зъ корчѣвъ на гостинци, а зъ гостинця на возѣ. Я вхопивъ за вôжки и завернувъ кôньми въ противну сторону вôдъ горѣючого мѣсточка. Ажь ось выскочивъ зъ лѣса властитель воза и въ тôй хвили, коли я затявъ конѣ, вôнъ скочивъ передъ нихъ. Я ставъ ще бôльше конѣ гнати — теперь вже було все одно. Конѣ почали ставати дуба и рвали ся напередъ. Властитель упавъ пôдъ конѣ. Я переѣхавъ по нѣмъ. Вôнъ кричавъ о помôчь. Голосъ єго прошибъ мене на скрôзь. То бувъ знакомый менѣ голосъ — улюбленый голосъ. Я самъ своимъ ухамъ не вѣривъ. Я станувъ, перехилився ся зъ воза и подививъ ся за нещасливымъ. — Я єго видѣвъ. — Але — ажь морозъ иде менѣ по тѣлѣ, коли то розказую— я побачивъ рôдного брата, що несподѣвано покôнчивъ свои орудки въ Празѣ, чи може мавъ якусь иншу причину и вертавъ домôвъ.

Мене якъ бы громомъ прошибло; я закостенѣвъ и сидѣвъ якъ неживый. Пôдомною стогнавъ переѣханый. Того я не хотѣвъ, анѣ то на гадку менѣ не приходило. Я злѣзъ поволи зъ воза и припавъ до мого любого братчика. Дрожачимъ тихимъ голосомъ кликавъ я єго по имени. Вôнъ вже мене не чувъ, вже мене не пôзнававъ. Вôддавъ духа Богу. Я то бувъ тымъ злочинцемъ, що вôдобравъ єму житє, котре для мене було такъ само дороге якъ моє власне. — Ажь страшно погадати, два убійства одной ночи! правда, оба мимо волѣ, оба въ розпуцѣ и въ наслѣдокъ першого злочину, котрого менѣ треба було стерегти ся.

Очи зайшли менѣ сльозами, але то не були сльозы жалю по любôмъ мерци, а сльозы скаженои злости на мою судьбу. Я нѣколи въ житю не допустивъ ся якогось поганого злочину. Въ менѣ було повно чувства для всего красного и доброго, для всего величавого и для всякои правды. Для мене не було бôльшои розкошѣ, якъ зробити когось щасливымъ. А теперь, та проклята легкодушнôсть— я забувъ ся въ нещасливу хвилю — и та шкôдна гра припадку чи якоись конечности зробили зъ мене найнужденнѣйшого, найпôдлѣйшого чоловѣка на свѣтѣ. Ой, нехай нѣхто не хвалить ся своєю честнотою, своєю силою, своєю розвагою: не треба бôльше якъ одной хвильки, въ котрôй чоловѣкъ всѣ свои лѣпшî засады вôдсуне трохи на бôкъ — не бôльше якъ одной хвильки, а невинный якъ ангелъ готовъ допустити ся найогиднѣйшого дѣла. Щасливый той, котрому судьба бôльше прихильна якъ менѣ, та не пôдсуне єму въ дорозѣ брата, щобы вôнъ єго въ такъ нужденный способъ переѣхавъ!

Але що тутъ давати комусь науку! Хто тутъ єѣ самъ зъ себе не найшовъ, для того нема нѣякои науки. Нехайже вже разъ докôнчу свою нещасливу исторію, яку страшнѣйшу не выдумавъ бы нѣколи хочь бы и якій поетъ.

(Дальше буде.)

ИНСЕРАТЫ.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оригінальни машины до шитя суть взôрцевй що-до конструкціѣ, нейлекшй до роботы, шиють дуже гарно, зъ набôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренй суть найдоскональшими прирядами, а неперевысшимй суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынахôдъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутлє машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнй выробы тои фабрыки, дуже практычною. Она вызначаєсь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Чернôвцѣ улиця Паньска 18.

Стація зелѣзницѣ **Мушина-Криниця**	
зъ Кракова	*8 год.*
зô Львова	*12 „*
зъ Будапешту	*12 „*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (въ Галичинѣ)
Найзасôбнѣйша щава зелѣзиста

Въ мѣсци: почта *три разы денно*, телеґрафъ, аптика.

Положенє гôрске въ Карпатахъ 590 метрôвъ надъ пов. моря. Вôдъ стаціѣ зелѣзничои година дороги битои, добре утриманои.

Средства лѣчничй: клíматъ пôдальпейскій, купелѣ зелѣзисти, засобнй въ вôльный квасъ вуглевый, огрѣванй методою Шварца (въ р. 1892 выдано ихъ 32.000).

Купелѣ боровінови, парою огрѣванй (въ р. 1892 выдано ихъ 12.000).

Купелѣ ґазовй: зъ чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведенє гидропатичне: пôдъ проводомъ спеціялíста Дра Г. Еберса (въ р. 1892 выдано 27.000 процедуръ гидропатичныхъ)

Пите водъ мінеральныхъ мѣсцевыхъ и заграничныхъ, **Жентиця, кефіръ, ґімнастика лѣчнича.**

Лѣкарь здроєвый Дръ Л. Копффъ цѣлый сезонъ стало ординуючій. Надто 12 лѣкарôвъ вôльно практикуючихъ.

Проходы. Дуже великій паркъ смерековый знаменито удержуваный. Близши и дальши прогульки въ чудови Карпаты.

Помешканя Бôльше якъ 1500 покоѣвъ въ комфортомъ умебльованыхъ, въ комплєтною постелью, услугою, дзвôнками електричными, печами и т. д.

Костелъ католицкій и церковь Величавый **Дôмъ здроєвый**, кôлька реставрацій Кôлька пансіонатôвъ приватныхъ, молочарнѣ, цукорнѣ.

Музика здроєва пôдъ проводомъ А. Вроньского вôдъ **21 мая**. Сталый **театръ,** концерта

Фреквенція въ р. 1892 4600 осôбъ.

Сезонъ вôдъ 15 мая до 30 вересня.

Въ Маю, Червню и Вересню цѣны купелей, помешкань и стравъ въ головнôй реставраціи знижени.

Розсылка воды мінеральнои вôдъ Цвѣтня до Падолиста, склады у всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею.

Въ мѣсяци липни и серпни убогимъ жадни пôльги, якъ увôльненє вôдъ такъ здроєвыхъ и т. п. удѣлени не будуть. 53

На жаданє удѣлиє объясненъ

Ц. к. Зарядъ здроєвый въ Криници.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣнни и шамотови.

Плыты бѣли и кольорови. — Насады комикови.
Комплєтни уряджения для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

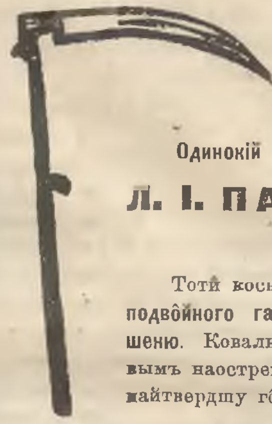
заступники для **Галичины и Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылає громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґаранціею** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣнюю косу 5—6 разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ
въ Галичинѣ

Тоти косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержує кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 крокôвъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайни брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найближшою почтою лише за готôвку або послѣплатою.

Осторога передъ фалшôвниками. Правдиви Патраха косы суть лише тоти, котри мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля новышшого взôрця) якъ такожь **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

Ц. к. уприв. фабрика машинъ и знарядôвъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка ч. 22

поручає на надходячій сезонъ свôй богатый складъ машинъ и знарядôвъ рôльничихъ, знаныхъ зô знаменитои конструкціи и дуже солідного выконаня.

Реперації выконують ся якъ найлѣпше и найдешевше въ робôтни, заосмотренôй въ машины помôчничй найновѣйшого системy гнани парою. 19

Илюстровани цѣнники и катальоґи даромъ и оплатно.

Л. ЛѢТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сирый

Вапно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручає дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій

у Львовѣ, Коперніка 2. 73

5–10 зр. денно

певного зарôбку безъ капіталу и ризіка даемо кождому, хто схоче заняти ся розпродажею законно дозволеныхъ льосôвъ и державныхъ паперôвъ. Зголошеня пôдъ „Lose“ a. d. **Annoncen-Exp. J. Danneberg, Wien I.,** Wollzeile 19. 77

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.